

વારંવાર નિવેદન બદલવાના કારણે ડોનાલ્ડ ટ્રમ્પ પર આખું વિશ્વ હસી રહ્યું છે

અમેરિકાના રાજકારણમાં અને વૈશ્વિક ભૌગોલિક રાજનીતિમાં ડોનાલ્ડ ટ્રમ્પ એક એવા નેતા તરીકે ઓળખાય છે જેમના નિર્ણયો અને નિવેદનો અણધાર્યાં અને ક્ષણિક લાભથી પ્રેરિત હોય છે. તાજેતરમાં યુકેન-રશિયા યુદ્ધ અને યુકેનના રાષ્ટ્રપતિ વોલોદિમીર ઝેલેવ્સ્કી અંગે ડોનાલ્ડ ટ્રમ્પના બદલાયેલા નિવેદનોએ વૈશ્વિક સ્તરે રાજદ્વારી વર્તુળોમાં મોટી ચર્ચા જગાવી છે. એક સમયે શાંતિ સમજૂતી અને યુદ્ધ રોકવાની વાતો કરનાર ટ્રમ્પે હવે યુકેનમાં ‘નવા

નેતા ’ ની માંગ કરી છે અને ઝેલેવ્સ્કી પર યુદ્ધ રોકવામાં નિષ્ફળ રહેવાનો આરોપ લગાવ્યો છે. આ પ્રકારનો પલટો માત્ર ટ્રમ્પની ‘અમેરિકા ફર્સ્ટ’ નીતિનું પ્રતિબિંબ નથી, પરંતુ વૈશ્વિક રાજનીતિમાં અમેરિકાની સ્થિરતા સામે પણ પ્રખ્યાતશિલ્પી ઊભું કરે છે. હવે સવાલ એ છે કે ટ્રમ્પે યુકેન માટે શા માટે વલણ બદલ્યું? ટ્રમ્પના વલણમાં આવેલા આ પરિવર્તન પાછળ કેટલાંક મહત્વના આર્થિક અને રાજકીય કારણો જવાબદાર છે. ઘરેલું રાજકારણ અને મોંઘવાદી

આજનો ટાઉન : અફલાતુન

આમ તો ગ્રીક દાર્શનિક પ્લેટોને અરબી-ઉર્દૂમાં અફલાતુન નામે ઓળખાય છે. મામલો એવો છે કે પ્લેટોના તત્વજ્ઞાનનાં પુસ્તકો અરબીમાં અનુવાદ પામ્યા ત્યારે પ્લેટો નામના ‘5’ અક્ષર તેમણે બદલવો પડ્યો કારણકે અરબી ભાષામાં ‘5’ દ્વાનિ નથી. તેમણે ‘૫’ની જગ્યાએ તેને મળતો ‘ફૂ’ વાપરવા માંડ્યો અને હજુ પણ ઉચ્ચારણ સરળ થતું નહોતું એટલે આગળ ‘અ’ બોડ્યો. મતબબ

કે એસ્ટ્રોટલવાના ગુરુ અને સોક્રેટીસનાં શિષ્ય પ્લેટો અરબી-ફારસીમાંથી ગુજરાતીમાં અફલાતુન નામે પ્રવેશ્યા. પણ તે રૂઢિપ્રયોગ બની ગયા. પ્લેટો અત્યંત બુદ્ધિશાળી હતા, જ્ઞાની હતા એટલે ‘સર્વોત્તમ’, ‘અસાધારણ’, ખૂબ જ હોંશિયાર માટે ‘અફલાતુન’ શબ્દ પ્રયોજવા માંડ્યો. ભાષાકીય પરિવર્તનની

આ સફર રોચક છે. એક તો અરબી ભાષાએ ઉચ્ચારણ સમસ્યાને કારણે મૂળ નામને બદલ્યું અને ગુજરાતીમાં તે રૂઢિપ્રયોગ બન્યું. બૈકે મુંબઈમાં તો અફલાતૂન નામે મીઠાઈ પણ મળે છે. ખાસ કરીને દંબ વખતે. આ નામે 1997માં હિન્દીમાં ને 2003માં મરાઠીમાં ફિલ્મ પણ બની છે, અને હા, પાણીના ગાંધીવાદી અને સાહિત્યકાર બદાચણ દેસાઈએ તેમમના સંતાનોમાં દીકરીનું નામ સંઘમિત્રા રાખ્યું ને બે દીકરામાંથી એકનું નચિકેતા તો બીજાનું અફલાતૂન.

વચન

અપરિપક્વ કવિ નકલ કરે છે, અપિપક્વ કવિ ચોટે છે.

– **ટી. એસ. એલિયટ**

(અમેરિકાનો ફિલ્મી કવિ)

જે મને મારી નથી શકતા તે મને ઓર વધારે મજબૂત બનાવી દે છે.

– **ફેડરિક નિલ્સે**

ભૂલવું ક્યારેક ક્યારેક એટલું જ વજરી થઈ જાય છે જેટલું યાદ રાખવું.

– **જિમ કેસલ**

(અમેરિકન પબ્લિયર)

હું પૂછું, તમે કહો

(1) જેમને આખ્યાનકાર શિરોમણિ કહેવા યા તે પ્રેમાનંદના કયા આખ્યાનમાં શામળશા શેઠનું પાત્ર છે?

(ક) નળાખ્યાન (ખ) દશમસ્કંધ

(ગ) કુંવરનાર્દણનું મામેટું (ઘ) આખાહરણ

(2) પ્રેમાનંદ વડોદરામાં જન્મેલા તો ર.વ. દેસાઈનું મૃત્યુ વડોદરામાં થયેલું. ખેર, તેમણે જે 27 નવલકથાઓ લખેલી તેમાં મીઠાના સત્યાગ્રહ અને તે નિમિત્તે ગાંધી પ્રભાવની વાત કરી અહિસા, અસ્થય્રતા, સ્વદેશી આંદોલનની વાત કરનારી નવલકથા કઈ હતી?

(ક) ગામલક્ષ્મી (ખ) દિવ્યાચમ્બુ

(ગ) ઠગ (ઘ) પૂર્ણિમા

(3) આવતા વર્ષે જેમની જન્મ શતાબ્દી છે એવા એ કવિએ ‘આ નભ ગુફનું તે કાનજી/ને ચાંદની તે રાધા રે/ આ સરવજળ તે કાનજી/ ને પોચણી તે રાધા રે...’ ગીત લખ્યું છે. કહો, કોણ છે એ ગીતના કવિ?

(ક) રાવજી પટેલ (ખ) રાજેન્દ્ર શાહ

(ગ) પ્રિયકાંત મણિયાર (ઘ) જગદીશ જોશી

(4) ‘ગુજરાત વિશ્વકોશ ટ્રસ્ટના સ્થાપના સંવર્ધન વડે જેઓ ખૂબ યશ પામ્યા હતા અને ‘ગુજરાતી વિશ્વકોશ’નું સંપાદન કરતા હતા તેમનું નામ શું?

(ક) દીપ્તુભાઈ ઠાકર (ખ) વિવેક દેસાઈ

(ગ) બપુભાઈ રાવત (ઘ) મૃણાલિની સારાભાઈ

(5) ‘ગોતી લો તેમ ગોતી લો ગોતી લો (2) નથી જે મઝામાં ખાલી વાવટા ઘખમાં એવો હાડનો પ્રવાસી ગોતી લો..’ ગીત એ કવિએ લખ્યું છે જે ‘વેલકમ જિંદગી’ અને ‘102 નોટ આઉટ નાટકના લેખક-દિગ્દર્શક તરીકે પણ જાણીતા છે. કહો કોણ?

(ક) આદિત્ય ગદવી (ખ) અમિતજી બોશી

(ગ) શરત્મન બોશી (ઘ) સૌમ્ય બોશી

1૭-5-1૮-૭-1૮-1

(ભાષક)

ડો. લાગુ અને નાના પાટેકરના અભિનયથી યાદગાર બનેલા ‘કુસુમાગ્રજ’ના ‘નટસમ્રાટ’નો અનુવાદ

નાના પાટેકરનું મૃત્યુ થયું ને ‘નટસમ્રાટ’ની યાદ આવી. વિ. વા. શિરવાડકર ‘કુસુમાગ્રજ’ના લખેલા આ નાટકને બે ઝોનિતાતાઓએ યાદગાર બનાવ્યું. પ્રથમ ડો. શ્રીરામ લાગુ અને પછી નાના પાટેકર. નાનાની પ્રબળ ઈચ્છા હતી કે ‘નટસમ્રાટ’ની ભૂમિકા કરે. રંગમંચ પર ન કરવા મથ્યા તો રંગપટ પર ભજવી.

મોટા અભિનેતાને મોટા બતાવતું નાટક છે ‘નટસમ્રાટ’. ‘નટસમ્રાટ’ સાથે ટેગલાઈન છે ‘અસા નટ હોણે નાહી!’ શેક્સપિયરનાં નાટકો વિશ્વના અનેક વિખ્વાત અભિનેતાઓએ ભજવ્યાં. જે મોટા ગણાવવા જેવા થાય તેના માટે શેક્સપિયરનાં નાટકો ભજવવા યશોતિલક કહેવાય. વિ. વા. શિરવાડકર જેમને ૧૯૮૯માં જ્ઞાનપીઠ પુરસ્કાર મળેલો. આ યશોપ્રાપ્ત નાટક ‘નટસમ્રાટ’નો અભિનેતા શેક્સપિયરનાં અનેક નાટકોનો અભિનેતા રહ્યો છે. કુસુમાગ્રજ એ સ્વયં શેક્સપિયરનાં અનેક નાટકોનાં અનુવાદ અને રૂપાંતર કરેલા – ‘મેકબેથ’ને ‘રાજમુકુટ’ નામે તો ‘ઓથેલો’ને એ જ નામે. ‘નટસમ્રાટ’ (૧૯૭૦) પર શેક્સપિયરનાં ‘કિંગ લિયર’ નાટકનો પ્રભાવ છે. ‘કિંગ લિયર’માં રાજા તેમની દીકરીઓને તો બધું જ સોંપી દીધા પછી ઉપેક્ષા, અપમાન, એકલાપણાનો શિકાર થઈ પાગલપણાની નીકરે દશામાં પહોંચી જાય છે. ‘નટસમ્રાટ’ના

ગણપતરાવ અપ્પાસાહેબ બેલવલકરની પણ એ જ દશા થાય છે.

‘અપ્પાસાહેબ’ અભિનેતા તરીકેની અત્યંત યશોદાયી જિંદગી પૂરી કરી ચૂક્યા છે અને ‘નટસમ્રાટ’ની પદવી પામે છે. બસ, પછી જે નિવૃત્તિ શરૂ થાય છે તે જીવનનાટકવી છે અને તે વધારે વાસ્તવિક અને મેલોડ્રામેટિક છે. મતલબ કે પ્રેક્ષક જે જુએ છે તે તો ભૂતપૂર્વ અભિનેતાનું વાસ્તવિક જીવન જુએ છે અને તાણી પડે છે નાટ્યાભિનયની. એક અર્થમાં આ વિરોધાભાસ છે ને એ જ પ્રેક્ષકને હચમચાવે છે.

શરીફા વીજળીવાળાએ ‘કુસુમાગ્રજ’ના ‘નટસમ્રાટ’ નાટકનો એ જ નામે ગુજરાતીમાં અનુવાદ કર્યો છે. શ્રુતિપ્રાપ્ત સિવાય ઉર્દૂ આવડે નહીં પણ હિન્દી લિપિમાં પ્રગટ થયેલી અનેક ઉર્દૂ નવલકથા, વાર્તાનો તેમણે અનુવાદ કર્યો એવું જ આ મરાઠી નાટકના અનુવાદ વિશે છે પણ તેઓ તે છતાં તેને પ્રમાણભૂત બનાવવાનો પૂરો શ્રમ કરે. ‘નટસમ્રાટ’ નાટકનો અનુવાદ જ કરવો જોઈએ કારણ કે તેમાં જે નાટકોનો, મહાન નાટ્ય-અભિનેતાના ઉલ્લેખ આવે છે તે મરાઠી નાટ્યપરંપરાના છે, મરાઠી થિયેટર સંસ્કૃતિના છે. આપણે તો શેક્સપિયરનાં નાટકો વધારે ભજવ્યાં નથી અને શેક્સપિયર એક્ટિંગ કલ્ચર ઊભું નથી કરી શક્યા એટલે રૂપાંતર નહીં અનુવાદ જ

(ડીગલ અને બળતણના ભાવ) અમેરિકામાં વધી રહેલી મોંઘવાણી અને ઈંધણના ભાવ ટ્રમ્પ માટે ઘરેલું રાજકીય સવાલો ઊભા કરી રહ્યા છે. તાજેતરમાં અમેરિકાએ રશિયા સાથે ડીગલ પુરવઠા અંગે છૂટછાટો અને સમજૂતીની દિશામાં પગલાં લીધાં, જેનો યુકેને સખત વિરોધ કર્યો હતો. આ વિરોધથી નાચાજ થઈને ટ્રમ્પે યુકેનિયન નેતૃત્વ પર આકરા પ્રહારો શરૂ કર્યા છે. ટ્રમ્પ દેશમાં યુકેનને અપાતી કરડોડી ડોલરની લશ્કરી અને આર્થિક સહાયના વિરોધી રહ્યા છે. તેમનું માનવું છે કે અમેરિકાના કરદાતાઓના પૈસા બીજા દેશના યુદ્ધમાં વેડફાવા ન જોઈએ. ટ્રમ્પનો ઝુકાવ ઘણીવાર વ્લાદિમીર પુતિન સાથે સીધી વાટાઘાટો કરીને વ્યવહારિક ઉકેલ લાવવા તરફ રહ્યો છે. જ્યારે ઝેલેવ્સ્કી પોતાની ક્ષેત્રીય અખંડિતતા સાથે સમાધાન કરવા તૈયાર નથી, ત્યારે ટ્રમ્પ તેમને શાંતિ પ્રક્રિયામાં બાધા તરીકે જુએ

છે. ટ્રમ્પના ટેરિફ સહિતના નિવેદનો અને તેમાથી પલટી મારવી એ ખોતાં ડોનાલ્ડ ટ્રમ્પના નિવેદનો અને નીતિઓ પર સંપૂર્ણ ભરોસો મૂકવો મુશ્કેલ છે, કારણ કે તેમની વિદેશ નીતિમાં દ્રઢ આદર્શવાદ કે સ્થિરતાને બદલે વ્યવહારવાદ પ્રાથમિકતા ધરાવે છે. ટ્રમ્પના નિવેદનો કાયમી રાજદ્વારી નીતિઓ પર આધારિત હોવાને બદલે ક્ષણિક આર્થિક લાભ બદલે વ્યવહારવાદ પ્રાથમિકતા બ્રેરિત હોય છે. ટ્રમ્પના નિવેદનો વારંવાર બદલાતા રહે છે. ગઈકાલે જે દેશ અમેરિકાનો સાથી હતો, તે આજે તેમની આલોચનાનો ભોગ બની શકે છે. બે અમેરિકા દર થોડા મહિને પોતાના આંતરરાષ્ટ્રીય વચનો અને સાથી દેશો પ્રત્યેનું વલણ બદલશે, તો નાટો (NATO) અને અન્ય વૈશ્વિક સાથીઓનો અમેરિકા પરથી વિશ્વાસ ઉઠી જશે. રશિયન આક્રમણ સામે લડી રહેલા યુકેન માટે અમેરિકા તરફથી મળતો

આંચકો તેના મનોબળને તોડી શકે છે. અમેરિકાના નરમ વલણ અને યુકેનમાં નેતૃત્વ બદલવાની માંગથી રશિયાને વધુ આક્રમક બનવાનું પ્રોત્સાહન મળી શકે છે.૩. અમેરિકા પાછળ હટશે તો યુરોપિયન દેશો પર યુકેનની સુરક્ષા અને આર્થિક મદદનો તામામ બોજ આવી જશે. ડોનાલ્ડ ટ્રમ્પનું યુકેન અંગેનું વલણ દર્શાવે છે કે વૈશ્વિક રાજનીતિમાં કોઈ કાયમી મિત્ર કે શત્રુ હોતો નથી, માત્ર સ્વાર્થ કાયમી હોય છે. રશિયા સાથેના વેપાર અને ડીગલ સમજૂતીના આર્થિક હિતો આગળ ટ્રમ્પે યુકેનની સાર્વભોમત્વની લડાઈને ગોળ બનાવી દીધી છે. આ પરિસ્થિતિમાં, ટ્રમ્પના નિવેદનો કે વચનો પર આંધળો વિશ્વાસ મૂકવો યુકેન અને વિશ્વના અન્ય દેશો માટે ખોખમી સાબિત થઈ શકે છે. વિશ્વભરના નેતાઓએ હવે અમેરિકા પર સંપૂર્ણ નિર્ભર રહેવાને બદલે પોતપોતાની આત્મનિર્ભર સુરક્ષા નીતિઓ ઘડવી પડશે.

અમેરિકાના રાષ્ટ્રપતિ ડોનાલ્ડ ટ્રમ્પે એટલાન્ટિક અથવા પેસિફિક મહાસાગરનું નામ બદલીને ‘ટ્રમ્પ ઓશન’ અથવા ‘ઓશન ઓફ ધ અમેરિકા’ રાખવાનું સૂચન કર્યું છે.

ટ્રમ્પે જાનિવારે એક ચૂંટણી રેલી દરમિયાન કહ્યું કે 2028માં પોતાનો કાર્યકાળ પૂરો થાય તે પહેલાં તેઓ એક મહાસાગર અને એક મોટી નદીનું નામ બદલવા માંગે છે. તેમની આ વાત પર રેલીમાં હાજર લોકો હસવા લાગ્યા અને તાળીઓ પાડવા લાગ્યા. બૈકે, તેમણે મહાસાગરનું નામ બદલવાનો કોઈ ઔપચારિક સત્તાવાર રજૂ કર્યો નથી.

આ પહેલાં પણ ટ્રમ્પ પોતાના નામ પરથી અનેક સ્થળોનાં નામ રાખવાનું સૂચન કરી ચૂક્યા છે.તેમણે પોતાના સોશિયલ મીડિયા પર પોસ્ટ કરીને ઘણી વખત હોર્મુઝ સ્ટ્રેટને અમેરિકન હિસ્ટાર ગણાવતા પૂછ્યું છે કે શું તેનું નામ બદલીને ‘ટ્રમ્પ સ્ટ્રેટ’ કરી દેવું બોઈએ.

વિચારધન નિરીક્ષા સાથે આખાબોલી ‘તપાસ’

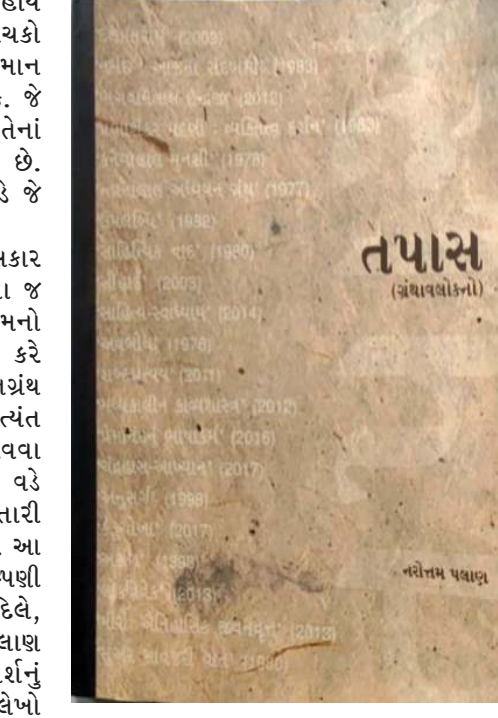
કવિતા, વાર્તા, નવલકથા, નિબંધ અને વિવેચન, અભ્યાસ ક્ષેત્રે પ્રગટતા રહેતા નવોન્મેષ સાહિત્યની ક્ષિતિજ વિસ્તારનારાં હોય છે. આ સર્જનાત્મક સ્વરૂપોમાં થતાં કાર્યોને ગુજરાતી સાહિત્ય સ્વરૂપના વિધવિધ પ્રવાહોમાં થયેલાં કાર્ય વચ્ચે ઓળખાવી આપવા વિવેચનને સક્રિયતા દર્શાવવાની હોય છે. આ બધા વચ્ચે જૂદા જૂદા કાળ-યુગનાં સાહિત્યિક કાર્યોમાં જે કંઈ વિવેચન-અભ્યાસ થતાં હોય તો તેને મૂલવનાર, તપાસ કરનાર વિવેચકો પણ હોવા જોઈએ. પરંપરાઓ વડે જ વર્તમાન સમયની સર્જનાત્મકતા પ્રોત્તી દાખવી શકે. જે તે યુગમાં જે સર્જાયું, જે અભ્યાસો થયા તેનાં વાચન, અભ્યાસ, અધ્યયન ખૂબ જરૂરી છે. અધ્યયનશીલ વિવેચક અનેક સંદર્ભો વડે જે તપાસ કરે તો તે આગવી બની રહે છે.

નરોત્તમ પલાણની એક ઓળખ ઈતિહાસકાર અને પુરાતત્ત્વવિદ્ની છે પણ તેઓ એટલા જ ઉત્તમ વિવેચક છે. મધ્યકાલીન સાહિત્યનો તેમનો અભ્યાસ પોતીકાં નિરીક્ષણોથી ચમત્કૃત કરે એવો છે. ‘તપાસ’ નામનો તેમનો વિવેચનગ્રંથ એ રીતે ઘણો રસપ્રદ છે. ખાસ તો અત્યંત સહજતાથી જે તે પુસ્તકોના વિશેષ તારવવા અને તેની સાથે પોતાની અધ્યયનશીલતા વડે એ વિશેષોને સંદર્ભમાં મૂકી આપી વિસ્તારી યા સંકોચી આપવા તે તેમની વિશેષતા છે. આ બધું કરતી વેળા તેઓ માર્મિકતા સાથે ટિપ્પણી કરે અને જે કહેવાનું હોય તે ખુલ્લા દિલે, ખેલદિલીપૂર્વક કહે. ક્યારે નરોત્તમ પલાણ વિવેચન કરતા હોય તો પણ પોતીકાસ્પર્શનું ગદ્ય સર્જી શકે. ‘તપાસ’ના ૨૧ વિવેચનલેખો પહેલાં નિવેદન અને પરિશિષ્ટનાં ‘વિવેચન અને હું’ વાંચી જવા જરૂરી છે. આમ તો સમગ્ર ગ્રંથમાં વિવેચકો અને અભ્યાસીઓનાં વિચાર-વલણ, અધ્યયનશીલતા વિશેના અભિગમ અને અધ્યાપકોની સજ્જતા-ક્ષમતા વિશે ટિપ્પણ અને નિરીક્ષણો વાંચવા મળશે. એવાં ટિપ્પણ-નિરીક્ષણની એક અલગ પોથી પણ બનાવી શકો એવી તે રસપ્રદ અને માર્મિક છે. વર્ષો પૂર્વે ઉમાશંકર કહેલું કે જે કંઈ છીછરાપણું દેખાઈ રહ્યું છે તે આપણા વિવેચનને આભારી છે! બ.ક.ઠા. એ આવા વિવેચનને ‘નપુંસક’ કહેલું. સુરેશ જોશી દ્વારા ખાસ ઊઠાપોઠ કથો પણ ‘ન મારે, ન ભણાવે’ એવા મધ્યમમાર્ગી વીરોની બોલબાલા સતત વધતી રહી. આપણે વિવેચન કરવું છે પણ અપ્રિય નથી બનવું – આ માનસિકતાની આકરી તપાસ થવી ઘટે!

નેતું પાર (જન્મ ૧૮ મે ૧૯૩૫) નરોત્તમ પલાણના બાર વિવેચનગ્રંથો પૈકીનો એક ‘તપાસ’ એક દળદાર વિવેચનગ્રંથ પણ નથી અને લેખો પણ કારણ વિના દીર્ઘ નથી બનતા. ઈતિહાસવિદ્ધ હોય તેના વિવેચનલેખો દીર્ઘ બનવાની શક્યતા ધણાને હોય છે પણ નરોત્તમ પલાણ અત્યંત બોલકા અને એવા જ ઠાવકા વિવેચક છે.

‘દલપતરામ’ વિશેના ચંદ્રકાંત ટોપીવાળાના નિબંધપ્રબંધ વિશે પ્રસન્નભાવે લખે છે,

‘ઈતિહાસની કરોડરજુ પડકીને, એની રેખા ઉપર બરાબર રહીને કયો ઉન્મેષ દાખવી શકાય તેના ઉદ્ઘાહરણ તરીકે આ લઘુપ્રબંધ, ખાસ તો આપણા ઊગતા વિવેચકોએ નજર સામે રાખવા જેવો છે! અલબત્ત, લેખના સમાપનની આ પંક્તિઓ છે. શરૂમાં તેઓ ટોપીવાળાની અધ્યયનપદ્ધતિ અને ઝીણવટ તપાસે છે. સાથે જ કેટલાંક આગવાં નિરીક્ષણો તારવી આપે છે,

પુસ્તક: તપાસ (ગ્રંથાવલોકનો) **અવલોકનકાર:** નરોત્તમ પલાણ **પ્રકાશક:** બિજલ પ્રકાશન **પ્રાસિધ્ધાન:** નરોત્તમ પલાણ, ‘દર્શન’ ૩, વાડીવોટ, પોરબંદર - ૩૬૦૫૦૫ **કિંમત: રૂ. ૧૦૦/-**

‘નર્મદનું ગદ્ય અંગ્રેજી કેળવણી પામેલાનું ગદ્ય છે’ અથવા દલપતરામના ‘લક્ષ્મીનાટક’ વિશેની ટોપીવાળાની નોંધ, ‘મૂળ નાટકનું કથાવસ્તુ કોર્બ્સ પાસેથી સાંભળ્યા પછી (પોતાની યાદદાસ્ત આધારે) દલપતરામે સ્વતંત્ર રીતે ‘લક્ષ્મીનાટક’ રચ્યું છે. આ ન તો અનુવાદ છે, ન તો રૂપાંતર છે! ટોપીવાળા ક્યાં ચૂકે છે તે પણ પલાણની નજરે ચડે છે. ઉદાહરણ રૂપે એક: ‘દલપતરામે કરેલો કહેવતસંગ્રહ, જે ઉલ્લેખ માનસિકતાની આકરી તપાસ થવી ઘટે!

નેતું પાર (જન્મ ૧૮ મે ૧૯૩૫) નરોત્તમ પલાણના બાર વિવેચનગ્રંથો પૈકીનો એક ‘તપાસ’ એક દળદાર વિવેચનગ્રંથ પણ નથી

અને લેખો પણ કારણ વિના દીર્ઘ નથી બનતા. ઈતિહાસવિદ્ધ હોય તેના વિવેચનલેખો દીર્ઘ બનવાની શક્યતા ધણાને હોય છે પણ નરોત્તમ પલાણ અત્યંત બોલકા અને એવા જ ઠાવકા વિવેચક છે.

‘દલપતરામ’ વિશેના ચંદ્રકાંત ટોપીવાળાના નિબંધપ્રબંધ વિશે પ્રસન્નભાવે લખે છે,

પામ્યો નથી તેમાં સાતસો જેટલી કહેવતો છે! ટોપીવાળા’ શું કોઈ પણ વિવેચકને થાય કે આવી તપાસ થાવડે સમૃદ્ધ છે. પલાણ મધ્યકાલીન સાહિત્ય પરના ગ્રંથો અને મુકુંદરાય પારાશર્ય, મનસુખલાલ ઝવેરી, યશવંત શુક્લ, વિશ્વપ્રસાદ ત્રિવેદી, રામપ્રસાદ શુક્લ, ઉપેન્દ્ર. છ. પંડ્યા, રમેશ શુક્લ વગેરેના ગ્રંથકાર્ય સાથે ભોળાભાઈ પટેલ, વીરચંદ ધરમશી, ધીરુ પરીખ, ચંદ્રકાંત શેઠ અને લાભશંકર પુરોહિત, રમણ સોની, દક્ષા વ્યાસ, હર્ષદ ત્રિવેદી, પુરુરાજ જોશી,

આ નાટકની મજા શેક્સપિયર શૈલીના લાંબા લાંબા સંવાદો છે જે પાત્રની એકલા ઝવેરી, યશવંત શુક્લ, વિશ્વપ્રસાદ ત્રિવેદી, રામપ્રસાદ શુક્લ, ઉપેન્દ્ર. છ. પંડ્યા, રમેશ શુક્લ વગેરેના ગ્રંથકાર્ય સાથે ભોળાભાઈ પટેલ, વીરચંદ ધરમશી, ધીરુ પરીખ, ચંદ્રકાંત શેઠ અને લાભશંકર પુરોહિત, રમણ સોની, દક્ષા વ્યાસ, હર્ષદ ત્રિવેદી, પુરુરાજ જોશી, આ નાટકની મજા શેક્સપિયર શૈલીના લાંબા લાંબા સંવાદો છે જે પાત્રની એકલા ઝવેરી, યશવંત શુક્લ, વિશ્વપ્રસાદ ત્રિવેદી, રામપ્રસાદ શુક્લ, ઉપેન્દ્ર. છ. પંડ્યા, રમેશ શુક્લ વગેરેના ગ્રંથકાર્ય સાથે ભોળાભાઈ પટેલ, વીરચંદ ધરમશી, ધીરુ પરીખ, ચંદ્રકાંત શેઠ અને લાભશંકર પુરોહિત, રમણ સોની, દક્ષા વ્યાસ, હર્ષદ ત્રિવેદી, પુરુરાજ જોશી,

પુસ્તક: નટસમ્રાટ (નાટક) **લેખક:** વિ. વા. શિરવાડકર **‘કુસુમાગ્રજ’ અનુવાદ:** શરીફા વીજળીવાળા **પ્રકાશક:** અરુણદેવ પ્રકાશન, ૨૦૨, હર્ષ કોમ્પ્લેક્સ, ખત્રીપોળ, પાડાગોળ સામે, ગાંધી રોડ, અમદાવાદ - ૩૮૦૦૦૧ **મૂલ્ય: રૂ. ૧૦૦/-**

ભીમજી ખાચરિયા વગેરેના ગ્રંથો તપાસે છે. સ્વાભાવિક રીતે જ વર્તમાન સાહિત્યસર્જન અને વિવેચન વિશે અપેક્ષા રાખનાર અહીં ઠાલાપણું અનુભવશે પણ પોતાના વિશે વાંચવાની વૃત્તિ જરાક હડસેલી જ વિવેચન થયું છે તે જ પ્રમાણતા ઘણા સંદર્ભો વર્તમાનમાં હિલ્લોળા લેશે. પલાણસાહેબને લેખનાં મથાળાં બાંધતાં બહુ સરસ આવડે છે. લેખની સામગ્રી વિશે અને લેખના કર્તા વિશે પણ માર્મિક રીતે કહેવાનું તેમાં શક્ય બને છે. ‘પ્રભાશંકર પટ્ટણી: વ્યક્તિત્વ દર્શન’ નામના મુકુંદરાય પારાશર્યના ગ્રંથની તપાસનું શીર્ષક છે: ‘ગંગાજળમાંય શુદ્ધિની અપેક્ષા’; લાભશંકર પુરોહિતના ‘શબ્દપ્રત્યય’ની તપાસ ‘પંડિતયુગની ઉજળી પરંપરા’ શીર્ષકથી થઈ છે, તરત સમજાઈ જાય કે લાભશંકર પુરોહિત કઈ પરંપરામાં રહી વિવેચન કરે છે. ‘મધ્યકાલીન કાવ્યશાસ્ત્ર’ના ગ્રંથકાર ધીરુભાઈને ‘અનુભવી કાવ્યની વેદ’ શીર્ષકથી આખાબોલાપણાનો પરિચય કરાવે છે. આવાં બીજાં મથાળાં પણ જોજો, મળવાનાં છે. અધ્યયનશીલ રસિકતા અને પ્રામાણિક વિવેચનનો સમન્વય આખા ગ્રંથને સમૃદ્ધ કરે છે. વીરચંદ ધરમશીના ગ્રંથ ‘ભગવાનલાલ ઈન્દ્રજી: પુરાતત્ત્વવિદ્યાના ભારતીય આદિપુરુષ’ ને વિશે વિસ્તૃત તપાસ કરી છે અને ‘એક રોમાંચક જીવનકથા’ જેવા પ્રસન્નશીર્ષક પછી અનેક નિરીક્ષણો વડે વીરચંદ ‘વિશેષ’ પ્રગટ કરે છે અને ભગવાનલાલ ઈન્દ્રજીના વિશેષને તો એમ નોંધે છે, ‘ગુજરાત અને ગુજરાતી ભાષા પરત્વેનું ભગવાનલાલનું પ્રદાન આજના આપણા ઈતિહાસલેખકો તથા ભાષાશાસ્ત્રને ઉલ્લેખતા નથી અને અંગ્રેજી મિત્રોના ઉલ્લેખો આપે છે!

મૂળનો અંગ્રેજી ગ્રંથ જોવા જઈએ તો ત્યાં ભગવાનલાલના ઋણસ્વીકાર સાથે ભગવાનલાલનો ઉતારો વાંચવા મળે. (વાહ!) કહેવત પ્રભાશંકર પટ્ટણીનું વ્યક્તિત્વ દર્શન કરાવનાર મુકુંદરાય પારાશર્યનું ચરિત્ર આવેલેક તરીકેનું વ્યક્તિત્વ પણ પલાણ સરસ ઉપસાવે છે. પલાણ જરૂર પડે ત્યારે આકરા થાય. અમૃતલાલ યાજ્ઞિક, યશવંત ત્રિવેદી, દેવેન મલકાણે ‘સાહિત્યિક વાદ’નું સંપાદન કરેલું. તેના વિશેની તપાસનો આરંભ, ‘ગુજરાત એની આંતર સુઝના કારણે જેટલું જાણીત